

Skatteministeriet

25. maj 2018
J.nr. 2018-2901

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 353 af 12. april 2018 (alm. del).

Karsten Lauritzen

/ Julie Lungholt

Spørgsmål

Vil ministeren kommentere problemstillingerne, der rejses i materialet i SAU alm. del – bilag 168, om SKAT's brug af konkurs over for borgere og virksomheder, herunder ved benyttelse af ændret værdiansættelse af aktiver, der forhindrer virksomhedernes lånemuligheder, og hvor konkursbegæring således kan vise sig at være uberettiget? Vil ministeren ligeledes kommentere forslaget om muligheden for i højere grad end i dag at hjælpe virksomheder til at komme på fode igen, da det alt andet lige vil være bedre både for de pågældende virksomheder og samfundet?

Svar

Henvendelsen fra Finn Skytte, skrotbil.dk, til Skatteudvalget omhandler bl.a. SKAT's anvendelse af konkursbegæring som led i inddrivelsen af virksomheders restancer til det offentlige. Jeg skal indledningsvis beklage, at Finn Skytte ikke er tilfreds med den behandling, han og hans virksomhed har fået af SKAT i den forbindelse. Jeg kan oplyse, at SKAT vedvarende arbejder på at sikre, at borgere og virksomheder behandles professionelt og korrekt i overensstemmelse med gældende love og regler på de specifikke forvaltningsområder, hvor SKAT har myndighedskompetencen. Det gælder ikke mindst, når der er tale om så indgribende skridt som udlæg og konkursbegæring.

Udlæg og konkursbegæring anvendes derfor også kun, når og hvis det i en konkret sag om inddrivelse af en virksomheds restancer har vist sig forgæves at afvikle restancen på anden vis. Det gælder fx, hvis en virksomhed ikke overholder en individuelt fastsat afdragsordning ud fra forudsætningen om, at restancen skal være fuldt afviklet eller kraftigt nedbragt ved udløbet af afdragsperioden. SKAT kan således foretage udlæg i virksomhedens aktiver eller indgive konkursbegæring, såfremt det vurderes nødvendigt for at sikre det offentliges krav eller for at hindre yderligere restancer i at opstå. Det er skifteretten, der ved et konkursdekret kan erklære en insolvent virksomhed konkurs, når betingelserne herfor er opfyldt, ligesom det er skifteretten, der udpeger en kurator for konkursboet.

Min grundlæggende holdning er, at borgere og virksomheder, der har stiftet gæld til det offentlige, skal betale det skyldige beløb enten frivilligt eller ved anvendelse af de tvangsinddrivelseskridt, som SKAT er tillagt gennem lovgivningen. Ellers kan vi ikke opretholde retsfølelsen hos de mange borgere og virksomheder, som svarer enhver sit.

Det er en skatte- og inddrivelsesmyndigheds opgave at sikre, at enhver borger og virksomhed betaler pålagte skatter og afgifter til finansiering af det offentliges udgifter rettidigt og i den forbindelse også minimere risikoen for og afværge tab. Det er således ikke SKAT's opgave at yde kreditvirksomhed eller støtte private virksomheder i økonomiske vanskeligheder med den konkurrenceforvridning, det i øvrigt ville indebære i forhold til de virksomheder, som svarer enhver sit. I modsætning til den private finansielle sektor er SKAT tvangskreditor og kan ikke selv vælge sine kunder.

Jeg ser ingen grund til at ændre regler eller praksis på dette område.